

Книга пророка Йоїла і лаодикійська церква адвентистів сьомого дня — номер двадцять дев'ять

Jeff Pippenger
2026-01-14

Номер двадцять дев'ять

П'яте месіанське пророцтво в книзі Матвія є віхою розчарування та смерті. 18 липня 2020 року помилкове передбачення про знищення Нешвілла вбило Іллю та Мойсея.

П'ята месіанська віха — Розчарування 18 липня 2020 року

Тоді збулося сказане через пророка Єремію: «У Рамі було чути голос — плач і ридання та велике голосіння; Рахіль плаче за своїми дітьми й не хоче втішитися, бо їх немає». Матвія 2:17, 18.

Прогноз

Так говорить Господь: Голос було чути в Рамі, плач і гірке ридання; Рахіль плакала за своїми дітьми, не хотіла втішитися за своїми дітьми, бо їх немає. Єремія 31:15.

Мойсей і Ілля вбиті на вулицях Содому та Єгипту. Останнє висловлювання Старого Завіту вказує, що Ілля прийде перед великим і страшним днем Господнім. Той страшний день починається, коли Михаїл постає у дванадцятому розділі Даниїла і проголошує в двадцять другому розділі Об'явлення, що «хто праведний і хто неправедний» залишаться в тому стані навіки.

І того часу повстане Михаїл, великий князь, що стоїть за синів твого народу; і настане час утиску, якого не бувало відтоді, як існують народи, аж до того часу; і того часу буде врятований твій народ, кожен, хто буде знайдений записаним у книзі. Даниїла 12:1.

Неправедний хай ще чинить неправду; і нечистий хай ще занечищається; а праведний хай ще чинить правду; і святий хай ще освячується. Об'явлення 22:11.

Ілля має з'явитися перед закінченням часу випробування, і його вб'ють та він воскресне в одинадцятому розділі Об'явлення, якраз перед закінченням часу випробування. Він воскресає і проголошує свою звістку до закінчення часу випробування, після чого відбудеться ще одне воскресіння — праведних і нечестивих.

І багато з тих, що сплять у поросі земному, прокинуться: одні — на вічне життя, а інші — на ганьбу та на вічну зневагу. Даниїла 12:2.

Після того особливого воскресіння відбувається Друге пришестя Христа, коли праведні померлі воскресають, а потім — тисяча років, протягом яких святі судять загублених.

Наприкінці тисячі років відбудеться ще одне воскресіння і третє пришестя Христа. Послідовність пророчих воскресінь включає воскресіння папського звіра, але кожне з цих воскресінь є окремою темою Божого пророчого Слова. 18 липня 2020 року Лаодикійський рух ста сорока чотирьох тисяч учинив самогубство, повставши проти Христового наказу, який забороняє визначення часу після 1844 року.

Тоді в Рамі пролунав голос, що означає гордість і самозвеличення. Рахіль, що означає добрий мандрівник, у жалобі, бо Мойсея та Іллі немає, і, що важливіше, їх не можна втішити. Вони не мають втіхи, а Святий Дух є Утішителем, якого мали послати, коли голос у пустелі розпочався в липні 2023 року.

Це відбувається безпосередньо перед закінченням випробувального часу, і згідно з Одкровенням, безпосередньо перед закінченням випробувального часу Одкровення Ісуса Христа розпечатовується. Саме це розпечатування воскрешає Мойсея та Іллі, які також є Рахиль, доброю мандрівницею, що плакала й тужила за своїми дітьми, їй неможливо було втішити. Її жалоба обертається на радість, коли ті діти воскресають.

І він каже мені: Не запечатуй слів пророцтва цієї книги, бо час близький. Об'явлення 22:10.

Мойсей і Ілля були мертвими на вулицях Содому та Єгипту, і подібно до Христа, сто сорок чотири тисячі мали бути покликані з Єгипту, коли зібрання почалося в липні 2023 року.

Шоста месіанська віха — це заклик вийти з Єгипту у липні 2023 року

І перебував там до смерті Ірода, щоб збулося сказане Господом через пророка, який говорить: Із Єгипту Я покликав Свого Сина. Матвія 2:15.

Прогноз

Коли Ізраїль був дитиною, тоді я полюбив його і покликав мого сина з Єгипту. Осія 11:1.

Мертво на єгипетській вулиці, небесний голос із пустелі кличе долину мертвих кісток Єзекіїля до життя. Той голос почав звучати в липні 2023 року.

Після трьох з половиною днів Дух життя від Бога увійшов у них, і вони стали на ноги; і великий страх напав на тих, що бачили їх. І вони почули з неба гучний голос, який говорив до них: Підніміться сюди. І вони вознеслися на небо в хмарі; і їхні вороги бачили їх. Об'явлення 11:11, 12.

Бог кличе Свого Сина з Єгипту, і Він також покликав Мойсея з Єгипту, бо Мойсей як альфа, а Ісус як омега представляють досвід ста сорока чотирьох тисяч, які співають пісню Мойсея й Агнця. Та пісня містить заклик вийти з Єгипту. У Єзекіїля представлено два етапи, що мають прообраз у двох етапах творення Адама. Спочатку формується тіло, а потім у нього вдихається подих життя, і воно оживає. В одинадцятому розділі Об'явлення перший крок — це входження Духа Божого в убитих, і вони тоді стали на ноги. Коли вони стоять, вони — Боже військо. Те, що приносить Духа в одинадцятому розділі, представлено першим

пророцтвом Єзекіїля. Голос у пустелі — це пророче послання, що супроводжується Святим Духом.

Євангеліє від Матвія містить дванадцять розділів, що становлять омегу до дванадцяти розділів Книги Буття, які дають двох свідків, котрі представляють завіт зі ста сорока чотирма тисячами. Ті чоловіки та жінки запечатані на вічність у взаєминах Божества, поєднаного з їхньою людською природою. Вони стають знаменням для працівників одинадцятої години.

"Діяльність Святого Духа полягає в тому, щоб переконувати світ у грісі, у праведності та в суді. Світ можна застерегти лише тоді, коли він побачить, що ті, хто вірить істині, освячені через істину, діють за високими й святими принципами, виразно окреслюючи чітку межу між тими, хто дотримується Божих заповідей, і тими, хто топче їх під ногами. Освячення Духом засвідчує відмінність між тими, хто має Божу печатку, і тими, хто дотримується неправдивого дня відпочинку. Коли прийде випробування, буде ясно показано, що таке знак звіра. Це — дотримання неділі. Ті, хто, почувши істину, продовжують вважати цей день святим, носять ознаку людини гріха, яка задумала змінити часи й закони." Школа біблійної підготовки, 1 грудня 1903 року.

Знамення ста сорока чотирьох тисяч, коли їх покликають на небо в одинадцятому розділі книги Одкровення: їх спершу кличуть вийти з Єгипту, де їх було вбито. Голос із пустелі кличе їх вийти з Єгипту, щоб вони стали знаменням для робітників одинадцятої години. Їхнє воскресіння у 2024 році також подається як народження або як пробудження — залежно від того, який образ мається на увазі. Щодо народження, вони — ті, хто виконує притчу про десять дів, і в цьому сенсі їхнє народження — народження від діви, і вони є знаменням.

Сьома месіанська віха — це 2024

А все це сталося, щоб збулося сказане Господом через пророка: Ось, Діва в утробі зачне й породить Сина, і назвуть ім'я Йому Еммануїл, що в перекладі означає: З нами Бог. Матвія 1:22–23.

Прогноз

Тому сам Господь дасть вам знамення; Ось, діва зачне й породить сина, і назвуть йому ім'я Еммануїл. Ісаї 7:14.

В історії Мойсея й Христа були знамення, як і в історії міллеритів. В останні дні лаодикійський адвентизм шукатиме знамення, і їхнє єдине знамення — знамення Йони. Є також знамення для тих, хто воскресне у 2024 році. Їхнє знамення — «сім часів» з Левіта двадцять шість.

І ось буде тобі знаменням: цього року ви будете їсти те, що само виросте, а в другому році — те, що з того ж проросте; а в третьому році сійте й жніть, і насаджуйте виноградники, і їжте їхні плоди. І знову пустить коріння вниз і принесе плід угору

останок, що вцілів із дому Юдиного. Бо з Єрусалима вийде останок, і врятовані з гори Сіон; ревність Господа Саваота це вчинить. 2 Царів 19:29–31.

І якщо ви скажете: Що ми будемо їсти сьомого року? Ось, ми не будемо ні сіяти, ані збирати нашого врожаю. Тоді Я накажу Своєму благословенню на вас у шостому році, і воно принесе плоди на три роки. А восьмого року ви засієте, і ще будете їсти зі старого плоду до дев'ятого року; доки не прийдуть її плоди, будете їсти зі старих запасів. Левіт 25:20–22.

Ті, що вцілюють, також представлені як вигнанці з Ізраїлю, і були вигнані своїми братами, які їх ненавиділи. Їхні брати вигнали їх, бо ненавиділи їх за те, що не могли спростувати суботню істину, представлену у Мойсея як «сім разів».

Господь збудує Єрусалим: Він збирає до купи вигнанців Ізраїля. Псалми 147:2.

Господь почав збирати останок у липні 2023 року, і останок — це «вигнанці» Ізраїля. У липні 2023 року Він вдруге простяг Свою руку, щоб зібрати Своїх вигнанців. У 1849 році Він вдруге простяг Свою руку, передуючи світлу омеги «сім разів» Мойсея у 1856 році. Світло альфи було представлене першим пророчим відкриттям Міллера — «сім разів» Мойсея.

І того дня постане корінь Єсея, що стане знаменом для народів; до нього звернуться язичники, і спочинок його буде славний. І станеться того дня, що Господь знову, вдруге, простягне свою руку, щоб повернути решту свого народу, що залишиться, з Ассирії, і з Єгипту, і з Патросу, і з Кушу, і з Еламу, і з Шінару, і з Хамату, і з островів моря. І він підніме знамено для народів, і збере вигнанців Ізраїля, і згромадить розсіяних Юди з чотирьох кінців землі. Ісаїя 11:10-12.

Коли вигнанців буде піднесено як знак, тоді вони зберуть робітників одинадцятої години, які можуть "лише бути застережені, побачивши" "різницю між тими, хто має печатку Божу, і тими, хто дотримується фальшивого дня відпочинку." Знаком для робітників одинадцятої години є вигнанці, а знаком самих вигнанців є загадка про те, що "цього року їстимете те, що вирросло само собою, а в другому році — те, що виросте з того ж; а в третьому році сійте, і жніть, і насаджуйте виноградники, і їжте плоди їх."

Загадка цього уривка полягає в тому, що він представляє «сім разів» із Левіта 25 і 26. Субота відпочинку землі є складовою частиною завіту, яка визначає як благословення, так і прокляття залежно від дотримання або відкидання сьоморічного відпочинку для обітованої землі. Знак ста сорока чотирьох тисяч є складовою потрійної обітниць завіту, яку представляє сьоморічна субота землі. Основоположна істина «сім разів» визначає один із трьох елементів завіту, що обіцяє нове серце й розум, нове тіло, а також землю для життя.

Субота сьомого дня є знаменням між Богом і Його народом, але ця Субота сьомого дня також символізує завітну відповідальність, доручену давньому Ізраїлю. Вони мали бути охоронцями, хранителями Десяти Заповідей. Сестра Вайт чітко стверджує, що сучасному Ізраїлю у 1844 році, в гармонії з давнім Ізраїлем, було доручено стати хранителями не лише

Десяти Заповідей, але й Божого пророчого Слова.

«Бог покликав Свою Церкву в цей час, як покликав давній Ізраїль, бути світлом на землі. Могутнім різцем істини — вістками першого, другого і третього ангелів — Він відділив їх від церков і від світу, щоб привести їх у святую близькість до Себе. Він зробив їх зберігачами Свого Закону і довірив їм великі пророчі істини для цього часу. Подібно до святих одкровенень, довірених давньому Ізраїлю, вони є священним дорученням, яке слід передати світові. Три ангели з Об'явлення 14 представляють людей, які приймають світло Божих вісток і вирушають як Його посланці, щоб проголосити застереження по всій землі». Свідчення, том 5, 455.

Десять заповідей представлені знаменням суботи сьомого дня, а закони пророцтва — суботою сьомого року. Лаодикійські адвентисти сьомого дня дуже осоромляться, коли відступлять і почнуть поклонятися сонцю, але суботня заповідь, яку вони спершу відкинули, — це «сім разів» Мойсея.

Щоб успадкувати Обітовану землю, Божий народ повинен розуміти й дотримуватися не лише суботи сьомого дня, а й семирічної суботи. Лаодикійський адвентизм не може спростувати цю біблійну істину, хоч і прикриває її брехнею. Це корінь їхньої ненависті, яка спонукає їх виганяти тих, хто буде знаменом.

Більшість родини мого батька були переконаними віруючими в пришестя, і за свідчення про цю славу доктрину сімох із нас водночас вигнали з Методистської церкви. У той час слова пророка були для нас надзвичайно дорогими: «Ваші брати, що ненавиділи вас, що відкидали вас заради Мого імені, казали: Нехай прославиться Господь; але Він з'явиться на вашу радість, а вони осоромляться». Ісаїя 66:5.

"Від цього часу і до грудня 1844 року мої радощі, випробування та розчарування були такими самими, як у моїх дорогих друзів-адвентистів навколо мене. У цей час я відвідала одну з наших сестер-адвентисток, і вранці ми схилилися навколо сімейного вівтаря. Це не була хвилююча подія, і нас було лише п'ятеро, усі жінки. Коли я молилася, на мене зійшла сила Бога так, як я ніколи раніше цього не відчувала. Я була охоплена відінням Божої слави і, здавалося, підіймалася все вище й вище від землі, і мені було показано дещо з подорожей адвентистського народу до Святого Міста, як розповідається нижче." Ранні твори, 13.

Перше відіння Еллен Вайт було дане тоді, коли п'ять жінок (які уособлювали п'ятьох мудрих дів) зібралися разом після того, як їх вигнали брати, що ненавиділи їх. За вчення про Другий Прихід їх ненавиділи, і таким чином вони стали прообразом вигнанців останніх днів.

Я бачив, що номінальна церква і номінальні адвентисти, подібно до Юди, зрадять нас католикам, щоб заручитися їхнім впливом для виступу проти істини. Тоді святі будуть маловідомим народом, майже не відомим католикам; але церкви і номінальні адвентисти, які знають про нашу віру та звичаї (бо вони ненавиділи нас через суботу, оскільки не могли її спростувати), зрадять святих і донесуть католикам про них як про

тих, хто зневажає установи народу; тобто що вони дотримуються суботи і нехтують неділею.

Тоді католики велять протестантам іти вперед і видати декрет, що всі, хто не буде святкувати перший день тижня замість сьомого дня, будуть убиті. І католики, яких багато, стануть на бік протестантів. Католики віддадуть свою владу образі звіра. А протестанти діятимуть так, як діяла їхня мати перед ними, щоб знищити святих. Але перш ніж їхній декрет принесе чи дасть плід, святі будуть визволені Голосом Божим. Сполдінг і Маган, 1, 2.

«Номінальні» (тобто лише за назвою) адвентисти, як Юда, зрадили б нас католикам. Вони так учинили, бо «ненавиділи» ізгоїв «через суботу». Номінальні адвентисти заявляють, що дотримуються суботи сьомого дня, тож ідеться не про цю суботу. Вони ненавидять ізгоїв, бо знають, що не можуть спростувати основоположну істину про Мойсеєве «сім разів», яка була альфа-розумінням Іллі в особі Вільяма Міллера.

"Бог не дає нам нової вістки. Ми повинні проголошувати ту вістку, яка у 1843 і 1844 роках вивела нас із інших церков." Review and Herald, 19 січня 1905 р.

«Усі вістки, дані у 1840–1844 роках, слід нині проголошувати з силою, бо багато людей втратили орієнтири. Ці вістки мають дійти до всіх церков». Рукописні публікації, том 21, с. 437.

"Істини, які ми прийняли у 1841, 42, 43 і 44 роках, тепер мають бути вивчені та проголошені." Публікації рукописів, том 15, 371.

"Надійшло попередження: не можна допустити нічого, що порушить підвалини віри, на яких ми будуємо відтоді, як це послання прийшло в 1842, 1843 і 1844 роках. Я була в цьому посланні, і відтоді я стою перед світом, вірна світлу, яке Бог дав нам. Ми не маємо наміру сходити з тієї платформи, на яку були поставлені наші ноги, коли день у день ми шукали Господа щирою молитвою, просячи світла. Хіба ви думаєте, що я могла б відмовитися від світла, яке Бог дав мені? Воно має бути як Скеля віків. Воно провадить мене відтоді, як його було дано." Review and Herald, 14 квітня 1903 р.

Юда — не символ Синедріону, що складався з садукеев і фарисеїв; Юда був одним із дванадцяти учнів. Він належав до нареченої завіту, з якою Христос мав одружитися на П'ятидесятницю. Зрада проти вигнанців походить від Юди, тобто Лаодикійської церкви адвентистів сьомого дня. Їх представляють численні символи, зокрема левіти, яких Посланець Завіту відкидає у третьому розділі Малахії. Під час того очищення левітів відділяють, і їхнє число — 25, незалежно від того, вірні вони чи невірні. Левітів очищують задалегідь, перш ніж піднести їх як приношення, як у минулі роки.

І він сяде, як плавильник і очищувач срібла; і очистить синів Левія, і переплавить їх, як золото та срібло, щоб вони приносили Господеві приношення в праведності. Тоді приношення Юди та Єрусалима буде приємним Господеві, як за давніх днів і як у минулі роки. Малахії 3:3, 4.

Левіти — це жертва, бо вони досконало відображають характер Христа, який є великою жертвою. Коли тих двадцять п'ять левітів возносять як жертву, двадцять п'ять фальшивих левітів поклоняються сонцю в Єзекіїля 8.

Юда не лише уособлює злого левіта, але він також є злим священиком, підготовленим протягом тридцяти років, як на це вказують тридцять срібняків Юди.

Тоді Юда, який зрадив Його, коли побачив, що Його засудили, розкався й повернув тридцять срібняків первосвященикам і старійшинам, кажучи: «Згрішив я, бо зрадив невинну кров». Вони ж сказали: «Що нам до того? Те твоє діло». І, кинувши срібняки у храм, він відійшов і, пішовши, повісився. Матвія 27:3–5.

Тридцять срібняків, які Юда викинув, символізують те, як Посланець Заповіту викидає (очищує) шлак (фальшиве срібло) у третьому розділі Малахії. Те нечестиве священство було представлене повстанням Корея, Датана та Авірама, а також бунтівниками 1888 року. Нечестиве священство поглинається, коли Сполучені Штати, звір із землі, роззявляють свою пащу. Тоді вогонь знищує їхніх послідовників під час повного вилиття пізнього дощу, яке починається з недільного закону.

Народження від Діви, як знамення за днів Христа, є знаменням мудрих дів в останні дні. У той період Синедріон, лаодикійська Церква адвентистів сьомого дня, шукатиме знамення, але не зможе побачити єдине знамення, дане Лаодикії. Знаменням для великої громади, працівників одинадцятої години, є те, що чоловіки й жінки дотримуються суботи сьомого дня під час періоду випробування недільним законом. Знаменням залишку в їхній суперечці з колишнім народом завіту є субота сьомого року, що представляє підвалини адвентизму, визначені як центральний стовп обох священних таблиць Авакума. Знамення, дане лаодикійському адвентизму, - це знамення Йони, висвітлене в діалозі між Христом і Петром.

Коли Ісус прийшов в околиці Кесарії Филипової, Він запитав Своїх учнів, кажучи: За кого люди кажуть, що Я, Син Людський? Вони ж сказали: Одні кажуть: Ти — Іван Хреститель; інші — Ілля; а інші — Єремія або один із пророків. Він каже їм: А ви за кого Мене вважаєте?

А Симон Петро відповів і сказав: Ти — Христос, Син Бога Живого. Ісус відповів і сказав йому: Блаженний ти, Симоне, сину Йони, бо не тіло й кров відкрили це тобі, але Отець Мій, що на небесах. І кажу також тобі: ти — Петро, і на цій скелі Я збудую Мою Церкву, і брами пекла не здолають її. І дам тобі ключі Царства Небесного: і що тільки зв'яжеш на землі, буде зв'язане на небі; і що тільки розв'яжеш на землі, буде розв'язане на небі.

Тоді він наказав своїм учням, щоб вони нікому не казали, що він Ісус Христос. Матвія 16:13-20.

Знамення для Синедріону, а отже й для адвентизму, — це знамення Йони. Симон Бар-Йона у цьому уривку представлений як символ людини заповіту, бо його ім'я має бути змінене. Ім'я Аврама було змінено під час укладення заповіту. Ім'я Саула було змінено на Павла.

Ім'я Якова було змінено на Ізраїля. Ці три свідки засвідчують, що коли ім'я біблійного персонажа змінюється, він являє собою людину заповіту, і тим самим є типом останнього народу заповіту, який становить сто сорок чотири тисячі. Ці три свідки також доводять, що ім'я людини заповіту відображає пророчий символізм, пов'язаний з особою, чиє ім'я змінено. «Саул» означає «обраний», бо він був обраний нести Євангеліє язичникам. Його ім'я було змінено на «Павло», що означає «малий», бо у власних очах він був найменшим з апостолів, адже переслідував Божу церкву. Яків, «витіснювач», був змінений і за іменем, і за досвідом на «переможця», що й означає «Ізраїль». Ім'я Петра було «Симон», що означає «той, хто чує»; а «Бар-Йона» — «син Йони».

Петро представляє останнє покоління Йони, бо він був сином Йони. Йона означає «голуб», а Симон — той, хто почув послання голуба, і Симон Бар-Йона почув послання про помазання Ісуса, коли Він був охрещений і став Ісусом Христом, і Святий Дух зійшов у вигляді голуба. Послання Йони було посланням голуба, що представляло помазання Ісуса силою при Його хрещенні. Послання Йони було представлено як перебування Йони три дні в череві кита. Ті три дні — це три дні від Пасхи до свята першоплодів, які прообразно представлені хрещенням Христа та перебуванням Йони в череві кита.

Знамення Йони — це знамення помазання Христа під час Його хрещення, яке є прообразом сходження ангела з вісімнадцятого розділу Книги Одкровення 11 вересня. 11 вересня розпочало триетапний випробувальний процес, як це представлено трьома днями Йони. Ці три етапи також проілюстровані в історії мілеритів. 11 серпня 1840 року ознаменувало випробування першого ангела, 19 квітня 1844 року — випробування другого ангела, а 22 жовтня 1844 року — третє випробування. Ці три етапи представляють 11 вересня, 18 липня 2020 року та недільний закон.

Під час недільного закону риба випльовує Йону зі свого рота, саме там, де Христос випльовує Лаодикію зі Своїх уст, і саме там, де Валаамова ослиця відкриває уста й говорить, і саме там, де говорить Захарія, батько Івана Хрестителя, і саме там, де Сполучені Штати говорять як дракон. Потім Йона дає світові остаточне попередження як символ тих, кого було воскресено разом із Мойсеєм та Іллею у 2024 році. Ті душі померли на вулицях Содому та Єгипту, а згодом воскресають як могутнє військо Єзекіїля. Під час їхнього воскресіння вони стають знаком Йони, бо він представляє тих, хто помер і воскрес, щоб дати останнє послання Ніневії. Йона в череві кита, Даниїл у рові з левами, Іван у казані з киплячою олією представляють сто сорок чотири тисячі, які пережили символічну смерть і воскресіння. Помазання 9/11 до воскресіння могутнього війська Єзекіїля представляє хрещення Христа до Його воскресіння.

Підійшли також фарисеї з садукєями і, спокушаючи, просили Його, щоб Він показав їм знамення з неба. А Він у відповідь сказав їм: Коли вечоріє, ви кажете: Буде гарна погода, бо небо червоне. А вранці: Сьогодні буде негода, бо небо червоне й похмуре. Лицеміри! Ви вмієте розпізнавати вигляд неба, а знамення часів розпізнати не можете? Рід лукавий і перелюбний шукає знамення; і не буде дано йому жодного знамення, окрім знамення пророка Йони. І, залишивши їх, Він відійшов. Матвія 16:1-4.

Вінцем чудес було воскресіння Лазаря.

Зволікаючи з приходом до Лазаря, Христос мав милосердний намір щодо тих, хто Його не прийняв. Він зволікав, щоб, воскресивши Лазаря з мертвих, дати Своему впертому, невіруючому народові ще одне свідчення того, що Він справді є "воскресіння і життя". Він не хотів відмовлятися від усякої надії щодо народу — бідних, заблукалих овець дому Ізраїля. Його серце розривалося через їхню непокаянність. У Своему милосерді Він задумав дати їм ще одне свідчення, що Він є Відновитель, Єдиний, Хто може вивести на світло життя і безсмертя. Це мало бути свідченням, яке священники не могли б неправильно витлумачити. Це було причиною Його зволікання вирушити до Віфанії. Це коронне чудо, воскресіння Лазаря, мало поставити Божу печать на Його справі та на Його твердженні про божественність. Бажання віків, с. 528, 529.

Христос затримався перед тим, як воскресити Лазаря, і Лазар був не лише «вінцем чудес», він був також «печаттю» на Божому ділі. У цьому уривку знамення Йони — єдине знамення для роду лукавого й перелюбного. Важно зрозуміти, що час процесу запечаткування дуже точно визначений. В уривку, який ми розглядаємо, де змінюється ім'я Петра, повідомляється, що відтоді Ісус почав відкривати, що Його мають віддати на смерть, однак в останньому вірші Матвії записує: «Тоді Він наказав Своїм учням, щоб нікому не казали, що Він — Ісус Христос». А вже в наступному вірші він записує: «Відтоді Ісус почав показувати Своїм учням, що Він мусить йти в Єрусалим і багато постраждати від старійшин, первосвящеників та книжників, і бути вбитим, і третього дня воскреснути».

Уривок починається з того, що Ісус запитує, ким люди Його вважають, а потім ставить наступне запитання, звернене до учнів: ким вони вважають Його.

Коли Ісус прийшов в околиці Кесарії Пилипової, Він запитав Своїх учнів, кажучи: Ким Мене, Сина Людського, вважають люди? Вони ж сказали: Одні кажуть, що Ти Іван Хреститель; інші — Ілля; а інші — Єремія або один із пророків. Він каже їм: А ви за кого Мене вважаєте? Матвія 16:13-15.

Коли Петро відповідає, він визнає, що Ісус є Христом і Сином Бога Живого. Слово «Христос» — це грецьке слово для єврейського слова «Месія». Ісус порушує питання про те, ким Він є, і підводить учнів до усвідомлення того, що Він є Месією, але відразу повідомляє їм, що вони не повинні нікому про це говорити. Відтоді Він почав навчати, що сповнить двадцять три віхи в останніх трьох розділах Євангелія від Матвія, але було необхідно, щоб істини, пов'язані з Христом, відкривалися крок за кроком.

Ми продовжимо розгляд цих месіанських орієнтирів у наступній статті.

Альфа-світло третього ангела

Восени 1846 року ми почали додержувати біблійної суботи та навчати про неї й захищати її. Уперше мою увагу до суботи було привернуто під час мого візиту до Нью-Бедфорда, штат Массачусетс, раніше того ж року. Там я познайомилася зі старійшиною Джозефом Бейтсом, який рано прийняв адвентну віру й був діяльним

працівником у цій справі. Старійшина Б. додержував суботи й наполягав на її важливості. Я не відчувала її важливості й думала, що старійшина Б. помиляється, приділяючи четвертій заповіді більше уваги, ніж іншим дев'яти. Але Господь дав мені видіння небесної святині. Храм Божий відкрився на небі, і мені було показано Божий ковчег, накритий кришкою умилостивлення. Два ангели стояли, по одному на кожному кінці ковчеха, з крилами, простягненими над кришкою умилостивлення, а їхні обличчя були звернені до неї. Ангел, що супроводжував мене, повідомив, що вони представляють усе небесне воїнство, яке з благоговійним трепетом дивиться на святий закон, написаний перстом Божим. Ісус підняв кришку ковчеха, і я побачила кам'яні скрижалі, на яких були написані Десять Заповідей. Я була вражена, коли побачила четверту заповідь у самому центрі десяти приписів, оточену м'яким ореолом світла. Ангел сказав: «Вона — єдина з десяти, яка вказує на живого Бога, що створив небеса й землю та все, що в них. Коли закладалися основи землі, тоді було закладено й основу суботи також». Свідчення, том 1, 75.

Омега-світло третього ангела

Ті, хто спілкуються з Богом, ходять у світлі Сонця Праведності. Вони не ганьблять Свого Викупителя, псуючи свій шлях перед Богом. На них сяє небесне світло. Коли вони наближаються до завершення історії цієї землі, їхнє пізнання Христа та пророцтв, що стосуються Його, значно зростає. Вони мають безмежну цінність в очах Бога, бо вони в єдності з Його Сином. Для них Боже Слово має надзвичайну красу й принаду. Вони бачать його важливість. Істина відкривається їм. Вчення про втілення овіяне м'яким саявом. Вони бачать, що Писання є ключем, який відмикає всі таємниці й розв'язує всі труднощі. Ті, хто не бажали прийняти світло й ходити у світлі, не зможуть зрозуміти таємницю благочестя, але ті, хто не вагалися взяти хрест і піти за Ісусом, побачать світло в Божому світлі. The Southern Watchman, 4 квітня 1905 р.